

nämnd till General-Inspectör för milice-regimenterna, Legionerna och säkerhets-gardet. I full-magtens inledning är hans förhållande som Öfver-General uphöjdt med de de största loford. — Deputeraden Giovene gjorde, d. 10, anmärkingar öfver den fara, constitutionen lopp under förövändning af ändringar (hvar till Parlamentet dock är kalladt); men han fick icke tala till slut. — Den grund, hvar på domstolen öfver deputerades brott under sessionen skall byggas, är antagen, men frågan om proceduren är förvisad till 7:de utskottet, med den föreskrift, att prester skola vara uteslagna från domstolen. — Parlamentet har beslutit, att spöstraff är afskaffadt vid arméen, och att rikets fasta orter skola sättas i försvars-tillstånd på sex månader. Enligt Krigs-Ministerns berättelse, utgjorde den till tjänst utom sina provinser tjenliga milice 219,820 man, borgare-garderna 400,000, Gendarmeriet 5000, utan att skada åkerbruket; linie-arméen 60,000, Siciliens contingent oberäknad. Det synes också nödvändigt, att försvarsverket är på goda fötter, om det är tillförlitligt, hvad som innehålles i en utkommen skrift, kallad *Précis sommaire des entretiens avec Mr. le Pr. de Cimitile*, hvarur synes, att nuvarande Neapolitanska regeringen omöjligt kan i gode komma öfverens med Wienska hofvet. "Emedan Neapolitanerne" heter det, "icke stödjå sig på den enda gällande stabilitets grundsats, så är Neapeliska riket i ett moraliskt pest-tillstånd, mot hvilket alla ännu osmittade stater måste sätta sig i quarantine (Le sang va couler, je ne puis me le dissimuler). Endast i fall Adeln genomdrefve en contra-revolution, i fall Carbonari förklarar sig högförrådare, i fall bröderna Pepe, Morelli och Minichini dömas af krigsrätt, i fall alla förordningar ifrån d. 6 Juli återkallas — endast då kunde det onda afhjelpas, och i den händelsen vore man beredd att sända 80 à 100,000 man Konungen af Neapel till hjälp."

England. D. 2 dennes föreslog Lord-Cantzleren andra läsningen af billen, med den anmärkning, att säkert ingen skulle tala för honom, utan att vara öfvertygad, att anklagelsen för otuktigt omgånge vore bevisad. Nu ville han gå in på detaljer, enligt sin pligt, hvilken icke, såsom man falskt antagit, vore att resumera, utan att grundlägga en öfvertygelse, då alla, och äfven han, vore där såsom Jurymän och Domare. Derpå vederlade han den tron, att en bill of pains and penalties icke kunde tillstås, såvida icke statens säkerhet vore hotad, då flera händelser sordom, äfven sedan revolutionen (1689), bevisade, att dylika biller också i andra fall blifvit framlagda. Efter en ut-

förlig framställning af hvad vittnesmålen innehållit, afgaf han sin röst, som gick derpå ut, att han icke skulle handla enligt sin pligt, om han icke rent ut sade sin öfvertygelse, att det angifna omgånget ägt rum. Detta grundade han på en princip, hvilken, såsom man hoppades, skulle leda Lorderne, den neml.: att från alla omständigheter sluta, hvad hvarje förnuftig människa derifrån skulle sluta, om äfven handlingen icke vore bevisad." Ännu ett ord och jag har slutat. Jag vill icke tala om det, som tilldragit sig utom huset, då det icke antages, att jag äger kannedom derom; men jag måste säga, att jag, i alla händelser, skall göra min pligt. J, Mylords, hafven här i Huset hört, likasom jag, med bedröfvelse hvad jag ännu aldrig hörde af ett ombud inför Domaren, jag menar ett slags hotelse, att, om denna bill ginge igenom, skulle den vara Er sista. Hvilken ock en advokats pligt må vara, har jag dock aldrig föreställt mig, att den kan göra en sådan varning nödvändig eller ursäktlig, och den må nu vara att rättfärdiga eller icke, är det min pligt att säga Er, att den icke får göra något intryck på Er. I ären de erkände beskyddarne af Edra med-undersätters lif, frihet, ära och rykte, och om jag äfven hade blott ett ögonblick att lefva, skulle jag säga: Varen rättvisa och frukten intet. Jag känner detta landet nog, för att vara öfvertygad, att, om J gören er pligt emot det, den dagen icke är långt borta, då det skall upfylla sin pligt emot Er och inse, att det är allas deras skyldighet, hvilka beklåda ett domare-embete, att trotsa alla förebråelser, icke söka folk-gunst, handla efter sitt samvete och öfverlemnna följderna åt Guds rättvisa och vishet, som styrer människors sinnen och handlingar. — Lord Erskine begynte nu att tala emot Billen, men kunde icke sluta sitt tal, emedan han öfverfölls af en svimning och måste bäras bort af de omkringstående Lorderne. Huset uppsköt sina öfverläggningar $\frac{1}{2}$ timme, och då han icke återhemtat sig nog, för att fortsätta, upstod Grefve Lauderdale och talade mycket ifrigt för billen. Derpå talade Lord Roseberry emot och Lord Redesdale för densamma.

Den 3 var Huset åter församladt, och först underrättade sig Pairerna med mycket deltagande om Lord Erskines halsa och singo med nöje förspörja, att han befann sig bättre. Sedermera insann han sig också. Grefve Grosvenor talte utförligt emot billen. Lord Harewood sade sig vara öfvertygad, att billen vore onyttig och opolitisk, men han hade icke, såsom han önskat, kunnat öfvertyga sig om Drottningens oskuld. Lord Donough-

more talade för och Grefve Grey emot billen. Derpå begynte Grefve Liverpool att tala, men hann icke sluta sitt tal den dagen.

Nu mera har det blifvit på modet, att de förnämsta bland adeln upvakta Drottningen. Grefvarne Darlington, Thanet och Cowper, Lord Milton m. fl. hafva gjort sin upvakning. Den märkvärdigaste af detta slag är Prins Leopolds af Coburg. Han hade kommit, sade han, för att önska Hennes Maj:ts lycka till dess seger, sedan han utaf processens gång hade öfvertygat sig om hennes oskuld. (Drottningen har gjort contravisit hos sin mäg och der träffat Hertiginnan af Kent). Detta exempel af en så allmänt älskad och högaktad Furste har väckt efterföljd; och man hoppades i anledning deraf, att Ministrarne, om icke nedlägga billen, dock göra betydliga ändringar deri. (Detta hopp är dock vederlagdt af sednare händelser). Opartiska personer tro, att det icke vore önskligt, om billen ginge igenom med blott liten pluralitet; lagn och ordning skulle icke vinna derpå. Att pluraliteten för billen icke skall blifva stor är troligt. Oppositionsmännen föra en hög ton och yrka ifrigt på anklagelse mot Mailändska commissionens ledamöter, såsom de egentliga sammansvurna.

På landet begynna Kyrkorna att stå tomma under gudstjensten, emedan där icke bedjes för Drottningen.

Tyskland. Den nya Darmstadtiska constitutionen har blifvit bekräftad af Storhertigen. — Flera officerare af det i Darmstadt i garnison liggande gardes-regimente hafva föreslagit en adress till Storhertigen, deri de underteknande skulle förklara sig icke kunna tjena med den af domstolen nyligen frikända Lieutenant Schultz, författaren till den politiska katekesen. — I en by vid Brody har dött en bonde vid 136 års ålder.

America. Handels-societeterna i Förenta Staterna, i synnerhet i Philadelphia, äro i största verksamhet, för att göra Congressen ifriga föreställningar emot de redan beslutna eller påtänkta retorsionssteg i handeln. De finna, att product-placater äro fördärliga för densamma. — Äfventyraren Long har, emot regeringens i New Orleans vilja, företagit ett nytt korståg till Texas, med 1500 å 2000 man, väl utrustade för sju månader. — Den nya staten Missouri har fulländat och kungjort sin constitution, som är i det närmaste lik de gamla staternas.

Presidenten Bolivar var i slutet af Juli i Ulia, der han lät utrusta en flotta, för att sätta öfver en hop trupper till Maricaibo-sjön. Paez hade intaget Varinas. Insurgenterna innehade alla positioner mellan slättlandet och nämnde sjö, så att de Kungliga ej hade annan utväg att undkomma, än öfver Puerto Cabello. Enligt underrättelser från Laguaira af d. 9 Aug., hade Bolivar och Paez åter begynt sina operationer emot Spanjorerna.

Americanska tidningar meddela ett bref från St. Thomas af d. 18 Sept., enligt hvilket Napoleon samma dag ankommit dit, på Franska fregatten la Junou, under hvit flagga, hvilken genast utbyttes mot den trefärgade, hvarpå fartyget inom några dagar ämnade segla till Förenta Staterna. Enligt berättelsen, skulle besättningen på nämnde fregatt hafva gjort upror vid Ascension, öfvermannat Capitainen och seglat till Helena, der alla observations-skeppen just kryssade på afstånd och la Junou, med Engelsk flagga, blifvit tagen för ett Engelskt skepp. Hon besköt strandbatterierna, gjorde besättningen förvirrad, och Napoleon fann tillfälle att, under förklädning till Engelsk matros, komma om bord. Detta allt tyckes dock vara en saga, emedan directa bref från St. Thomas af sednare datum ingenting nämna derom.

Stockholm. Sedan H. M. Konungen jemte H. K. H. Kronprinsen, allt sedan d. 30 Sept., tillbragt Söndagarne på Rosersberg, men vistats i staden den öfriga delen af veckan; flyttade H. M. d. 5 dennes till Rosersberg, med en talrik och lysande suite, (bestående af Deras Excellencer Grefvarne Brahe och Wetterstedt med Grefvinnor, Excellencer Grefve Fleming, flera Utländska Ministrar, Stats-Rådet Hr. Gr. Skjöldebrand, f. d. Stats-Rådet Hr. Frih. Lagerbjelke, Gen. Hr. Grefve G. Lövenhjelm m. fl.) och vistas där ännu, men väntas åter till staden i mårgon eller åtminstone i dessa dagar.

Red. får härmedelst anmäla denna tidnings fortsättande nästa år och har, i anseende till olägenheterna af halfårs-prenumeration, sunnit sig böra taga prenumeration på helt år, hvilken på vanliga ställen och sätt emottages med 6 R:d banco. Format och tryck blifva de samma som förut

STOCKHOLMS COURIER

Thorsdagen den 23 November.

Sine ira, studio et metu.

Recension.

(Forts. och slut från N:o 93.)

Coll. består af två divisioner: *Handels- och Manufactur*, och *Justitiæ* divisionerne. Båda hafva domsrätt, nemligen den förra i burekaps-, consuls- och controll-mål, samt frågor om Magistraters och Hall-Rätters försummelser med Domböckers och berättelsers insändande m. m. dylikt; den sednare dömer hufvudsakligen i tullmål (men om våldsamheter vid ett beslag förefallit, dömes deröfver af Hof-Rätten, likasom Commerce-Collegium tager ifrån Kammar-Collegium en fråga om tullbetjents embetsfel, i fall det står i förening med ett beslag), dykeri-mål, mäklares förseelser o. s. v. Fråga läser allvarsamt vara om denna divisions särskilda och af den allmänna Collegii-reformen oberoende uphäfvande eller förening med Hof-Rätten. Handels- och Manuf. divisionen är äfven direction för Manufactur-disconten. — Collegii och Controll-Contorets stat för 1819 steg till nära 43,000 R:d b:co. — De under loppet af 1817 i Coll. anhängige mål hafva utgjort 1665.

Bergs-Collegium inrättades 1651 och hette då General Bergsamt; 1649 fick det namn af Collegium och 1775 sin nu gällande instruction. Dess besättning i administratiit afseende är inseendet öfver berg-

verk, metallvågar o. s. v.; i judicielt är det öfverrätt i alla till Bergsdomstol hörande både civila och brottmål. De under år 1817 i Bergs-Collegium afgjorda mål stego till 709, balancerade till 72. Aflöningen till Collegium och båda laboratorierne (chemicum och mechanicum) var 1819 mellan 21 och 22,000 R:d.

Förvaltningen af Sjö-ärenderna hette, vid sin första stiftelse 1612, Amiralitets-Collegium och var Riks-Amiralens bureau, egentligen från 1654. Hans biträde voro två Amiraler, vanligen tillika Riks-Råd, 3 Vice Amiraler och en Commissarius. Collegium satt på Skeppsholmen. Carl XI gaf det en ny instruction och förlade det till Carlsrona, der det var till 1776, då det flyttades till Stockholm och 1790 uplöstes. Då inrättades ett *Sjö-Militiæ-Contor* under den då varande Statssecreteraren för sjö-ärenderna. Detta embete uphöfdes 1794 och Stor-Amirals-embetet inrättades, som delade styrelsen af båda flottorna och till Carlsrona förlade den del, som hade upsigten öfver den stora. Då Stor-Amirals-embetet uphört 1796, förordnades två comitèer, som slutligen sammansmälte till den nu varande Förvaltningen.

Dess besättning med flottan är i det hela den samma, som Krigs-Collegii med landt-arméen. Då förf. säger, att till Förvaltningen af Sjö-ärenderna hörer "att dö-

ma öfver allt hvad som rörer kronoskogar och parker, ekefällning å frälsejord samt olofligt skogshygge af sådant virke, som för flottornas behof är förbehållet," lærer sådant vara ett misstag. En sådan domsrätt tillhörer visst icke Förv. af Sjö-ärenderna. Sjömanshusen, Dykeriet, Fyrbåkar, Båtsmans-roteringen *) höra under Förvaltningens inseende. År 1817 afgjordes i Förvaltningen 2621 mål och 40 balancerades. Aflöningen steg 1819 till emellan 20 och 21,000 R:d.

Stats-Contoret var i början ett Contor under Kammar-Collegium och, då det 1680 skildes derifrån, förblef Riksskattmästaren chef för båda verken. Stats-Contorets göromål voro då, såsom nu, att emottaga upbörderna och utassignera penningar till löntagare och allmänna behof. En Statscommissarie förordnades att, jemte Riks-Skattmästaren, förestå göromålen, och var ansvarig för besluten, i fall han icke gjort föreställningar; men Riks-Skattmästaren hade i alla fall beslutande rätten. "I instructionen blef Stats-Contoret tillika ålagdt att icke gifva assignationer, på sådana afbetalningar, som ej i staten vore upförde, äfven om Konungen blifvit förledd att utfärda befallning derom." — Alla upbördsmän stodo i början under Stats-Contoret och kunde af Riks-skattmästaren af- och tillsättas. Under Carl XI inskränktes dock Presidentens magt i detta afseende, så att han blott kunde suspendera eller låta tilltala.

Stats-Contoret, ehuru yngre än de andra Collegierna, har dock fått rang framför Bergs- och Commerce Collegierna. Dess åligganden äro de samma som från början,

*) Dock på det sätt, att Kammar-Collegium resolverar i frågor om båtsmans-rotering, efter communication med Förvaltningen.

nemligen att utassignera de i staten upförda medel. Landtränterierne, där de medel, som influtit af de egentliga skatterna, förvaras, gifva hvar fjortonde dag rapporter till Stats-Contoret öfver det influtna, så att Stats-Contoret må veta, hvad tillgångar som kunna finnas att anorda till de i orterna förekommande behof. Öfverskottet insändes till ränte-kammaren och insättes i banken, på hvilken sedermera assigneras, allt efter behofvet. Dock har Stats-Contoret icke befattning med vissa delar af beskattningen, såsom t. ex. bevillningen, hvilken ingår till Riksgälds-Contoret, passevo-lance-afgiften, som ingår till Krigs-Collegium o. s. v.

Presidenten i Stats-Contoret är den ende, som (undantagande Krigs-Collegii President, i ett visst, redan anfördt, afseende) bibehållit den gamla Riks-embetena tillkommande magt. Han äger ensam bjuda och befalla, och Stats-Commissariernes föreställningar endast tagas till protocollet; men om de finna hans befallningar stridande mot den uprättade staten, skola de genast annäla sådant hos Konungen. Hafva de icke protesterat mot ett beslut och det finnes stridande mot någon författning, talar ansvaret på dem. Stats-Contoret äger ingen domsrätt, utom öfver sin egen lägre betjening.

Stats-Contorets aflöning steg 1819 till 27,292 R:d.

Kammar-Rätten har inseende öfver alla räkenskaper öfver Statens inkomster och deras användande, och dömer öfver de anmärkningar dervid, som göras af de under Kammar-Rätten lydande revisions-contor. Detta verk, som förr hörde under Kammar-Collegium, hette Kammar-Revision ända till 1799. Oaktad Kammar-rättens domsrätt öfver anmärkningar vid räkenskaperna och balancer, kan dock Kammar-Collegium af-

